AUGUSTINUS
Klosterneuburg, Anfang 13. Jh.
Seite 101r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

dum. Non tam per spacia locorum quam
le diffusa. tota ut in dimidio mundi
corpore sit dimidia. et in alio dimidio
dimidia. atque tota per totum totus. sic in
celo solo totus. et in sola terra tota. et in
celo et in terra totus. et nullo continetur
loco. sed in se ipso ubique tota. Ita pater. ita
filius. ita et spiritus sanctus. ita trinitas una
est. Neque enim mundum in se intra
partes diuisertur. quas singulas singuli
implerent. qui non haberent ubi esset filius
aut spiritus sanctus in mundo si totum occupa
asset pater. non ita se habet uera et in
corporea immutabilisque diuinitas.
Non enim corpora sunt quorum amplior sit
interior quam in singulis magnitudo. nec loca suis molibus tenent ut dis
tantibus spaciis simul esse non possint. Sed
enim anima in corpore constituta non
solum nullas angustias uim etiam quan
dam latitudinem inuenit in locorum ce
laium, spiritualium gaudiorum. cum fit
quod ait apostolus. nescitis quoniam corpora uiua
templum in uobis spiritus sancti est. quem
habetis a deo. nec dici non stultissime
potest non habere locum in nostro corpore
spiritum sanctum quod totum uiua anima imple
uerit. quanto stultius dicitur illis angusti
is impediri alicubi trinitatem. ut
pater et filius et spiritus sanctus ubique simul esse
non possint. Verum illud est multo mi
rabilius quod cum deus ubique sit totus. non
tui in omnibus habitat. Non enim omnibus
dici potest quod ait apostolus. ut quod iam diui
t et illud. nescitis quia templum dei es
tis. et spiritus dei habitat in uobis. Non et e
contrario de quibus idem dicit. Qui autem
spiritum christi non habet. hic non est eius. Qui
porro audeat opinari non quisquis in sepa
ultate pentus trinitatis ignorat.
quod in aliquo habitare possit pater aut
filius in quo non habitet spiritus sanctus. aut
in aliquo spiritus sanctus in quo non et pater et filius.
Non et sentiendum est ubique esse dominum p diui
nitatis presentiam. sed non ubique habitacio
nis gratiam. Propter hanc enim habitacionem
ubi per culdubio gratia dilectionis eius agnos
citur. non dicimus pater nostrum qui est ubique. cum
et hoc uerum sit. sed pater noster qui est in celis.
ut templum ei per oratione domi
norum quod et nos ipsi esse debemus. et
in quantum sumus intentum ad dei societa
tem. et ad operationis familiarem punem.
Si enim ipsis dicendum fuerit equalis an
gelis ei. ad huc in ista peregrinatione dei
templum ei. quanto magis esse templum ei
in celis ubi est ipsis angelorum. quibus aggre
gandi et coequandi sumus. cum finita
peregrinatione quod per missum esse sumpserimus.
Cum igitur qui ubique est non omnibus habi
tet et in quibus habitat non equaliter ha
bitat. Nam unum illud quod helyseus po
posuit ut duplicitem in eo fieret spiritus di
qui erat in helia. et unde in omnibus seiis
sit alius alius seiores. non abundanti ha
bendo habitatorem dominum. Quomodo igitur uerum
supra dictum quod deus ubique sit totus. quan
in alius est amplius in alius minus. Sed non est
negligenter intuendum quod dictum in
se ipso esse ubique totum. Non igitur in eis
quia alia plus eum capiunt. alia min
do enim ubique esse dicitur. quia nulli
parti rerum, absens. Ideo totus quia
non parti rerum partem suam presentem
prebet. et alteri parti alterum partem.
equales equalibus. minori ut minorem.
maiori maiorem. Sed non solum unui
stati creature. uerum et cuilibet par